

عنوان مقاله:

درآمدی تحلیلی بر نمادهای پایداری در شعر راشد حسین

محل انتشار:

مجله ادبیات پایداری، دوره 6، شماره 10 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسنده:

تورج زینی وند - دانشیار گروه زبان و ادبیات عرب دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

راشد حسین (۱۹۳۶-۱۹۷۷ م) یکی از شاعران رمزگرا، طنز پرداز و برجسته نسل سوم ادبیات پایداری در فلسطین به شمار می آید که از او با عنوان ها و لقب های زیادی از جمله؛ «شاعر رمز گرای ادب پایداری»، «پایه گذار شعر سخریه و فکاهه در ادب مقاومت» و «شاعر طنزهای تلخ و گزنده» یاد می شود. رمزهای راشد در دو قالب «واژگان» و «اسمهای علم» و همراه با کاربرد نمادهای گوناگون تاریخی، دینی، سیاسی، فرهنگی و اجتماعی است. شاعر، این رمزهای جدی یا طنزگونه را به عنوان روزنه ای برای بیان دغدغه های سیاسی، ملی، اجتماعی و انسانی خویش قرار داده است. وی دو الگوی اساسی را در بنیاد رمزپردازی خویش به کار برده است: کاربرد «مرزهای سنتی» و «مشهوری» که در شعر دیگر معاصران نیز یافت می شود. و دیگری «مرزهای امروزی» است که برخی از آنها نتیجه نوآوری و نبوغ شاعر بوده و برخی را به تقلید از معاصرانش به کار برده است. افزون بر این، هدف اساسی رمزهای شاعر، فراخوانی مخاطب به سوی ترمذ، هویت ناب، امید، پایداری و جهاد است.

کلمات کلیدی:

نماد پردازی، راشد حسین، شعر معاصر پایداری، شعر فلسطین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135327>

